

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Er/1134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205621
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813205621.3

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: 1./ mal. K. K. R., nar. XX.XX.XXXX, 2./ mal. J. K. R., nar. X.X.XXXX, obaja zast. matkou Y. R., nar. XX.X.XXXX, J. P. XXX/XX, B., proti povinnému: J. R., nar. XX.XX.XXXX, O.. J. XX, X. K., zast. JUDr. Zlaticou Hammerovou, advokátkou, G. Švéniho 4/ A, Prievidza, pre vymozenie výživného s prísl., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

Návrh povinného na odklad exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnení sa návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 18.2.2013 domáhali vykonania exekúcie voči povinnému pre vymozenie výživného s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.12.2010 a vykonateľnosť dňa 11.12.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi udelené tunajším súdom dňa 14.6.2013.

Povinný návrhom doručeným súdu dňa 2.9.2014 navrhol zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) z dôvodu zániku vymáhaného nároku. Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 15Er/1134/2013-146 zo dňa 6.2.2015 bol tento návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11CoE/86/2015-198 zo dňa 10.6.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2015, bolo Uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 15Er/1134/2013-146 zo dňa 6.2.2015 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude v danej veci opätovne rozhodnúť tak, že v odôvodnení rozhodnutia sa riadne vysporiada s tvrdeniami povinného o úhrade vymáhaného výživného s poukazom na povinným predložené kópie platieb vykonaných za týmto účelom. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby bolo zrejmé, či je dôvodné, resp. v akej časti je dôvodné viesť ďalej exekúciu proti povinnému.

Návrhom doručeným súdu dňa 2.9.2014 povinný navrhol zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) z dôvodu zániku vymáhaného nároku. V roku 2011 mal zaplatiť na výživnom pre mal. deti sumu 4 500 eur, na rozvedenú manželku sumu 1 650 eur, t.j. spolu 6 150 eur, predložené doklady o úhrade vo výške 6 255 eur- preplatok 105 eur. V roku 2012 mal zaplatiť na výživnom pre mal. deti sumu 3 600 eur, na rozvedenú manželku sumu 1 800 eur, t.j. spolu 5 400 eur, predložené doklady o úhrade vo výške 5 400 eur. V roku 2013 mal zaplatiť na výživnom pre mal. deti sumu 3 600 eur, na rozvedenú manželku sumu 1 560 eur, t.j. spolu 5 160 eur, predložené doklady o úhrade vo výške 5 310 eur- preplatok 155 eur. V roku 2014 mal zaplatiť na výživnom pre mal. deti sumu 2 400 eur, na rozvedenú manželku sumu 1 440 eur + doplatok na výživnom pre rozvedenú manželku, zmeny, t.j. spolu 3 840 eur. Uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn.

14C/268/2013 zo dňa 28.10.2013 bol znížený príspevok na výživu rozvedeného manžela zo sumy 150 eur na sumu 30 eur mesačne, ktoré však bolo Uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/617/2013 zo dňa 13.1.2013 zmenené tak, že, návrh na vydanie predbežného opatrenia na zníženie príspevku pre rozvedenú manželku bol zamietnutý. Po obdržaní rozhodnutia odvolacieho súdu výšku zaslaného výživného doplnil poskytnutou platbou do pôvodnej výšky. Teda v roku 2014 pre mal. deti a rozvedenú manželku zaplatil spolu sumu vo výške 3 585 eur, čím vyrovnal preplatok za rok 2011 vo výške 255 eur- predložené doklady o úhrade vo výške 3 585 eur (3 840- 3 585= 255 eur, teda zaslal o 255 eur menej, čím sa vyrovnal). Za rok 2014 celkovo na mal. deti a rozvedenú manželku zaplatil celú sumu, v ktorej je započítané plnenie na výživu rozvedenej manželky, zaplatené v predchádzajúcom období vo vyššej čiastke, teda na výživné pre rozvedenú manželku započítal výživné zaplatené navyše. Z vyššie uvedeného dôvodu navrhuje, aby súd exekúciu pre zameškané výživné zastavil. Súčasne navrhuje, aby súd zastavil exekúciu aj pre bežné výživné, nakoľko z predložených dokladov je zrejmé, že ku dňu podania návrhu má všetky finančné povinnosti vyššie uvedeným titulom splnené. Je toho názoru, že pravidelným a dobrovoľným plnením vyživovacej povinnosti pre mal. deti, ako aj pre rozvedenú manželku v stanovenom termíne, je možné predpokladať, že svoju povinnosť bude plniť dobrovoľne aj naďalej, teda spĺňa predpoklady pre zastavenie exekúcie. V tomto zmysle považuje vedenie exekúcie za nadbytočné. Sľubuje, že svoju povinnosť bude aj naďalej v stanovenej výške a určenom termíne plniť dobrovoľne. Je toho názoru, že exekúcia pre zameškané výživné nebola vedená dôvodne, avšak uznáva, že bežné výživné v čase podania návrhu zaplatil oneskorene. Z tých istých dôvodov navrhuje aj odklad exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že možno očakávať, že exekúcie bude zastavená. Zároveň priložil ftc. Uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 14C/268/2013-66 zo dňa 28.10.2013, ktorým príspevok na výživu rozvedeného manžela znižuje zo sumy 150 eur mesačne s povinnosťou platiť výživné mesačne vždy vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiacu, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Ďalej doložil Uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/617/2013-151 zo dňa 13.1.2014, ktorým bolo Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 14C/268/2013-66 zo dňa 28.10.2013 zmenené tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietla. Ďalej doložil ftc. dokladov o úhrade sumy 300 eur zo dňa 25.2.2011, 300 eur zo dňa 31.3.2011, 300 eur zo dňa 8.4.2011, 900 eur zo dňa 26.4.2011, 1 000 eur zo dňa 23.5.2011, 300 eur zo dňa 3.6.2011, 280 eur zo dňa 16.7.2011, 25 eur zo dňa 18.7.2011, 300 eur zo dňa 12.8.2011, 450 eur zo dňa 31.8.2011 (300 deti, 150 rozv. manželka), 550 eur zo dňa 29.9.2011 (doplatok na výživné rozvedenej manželky), 450 eur zo dňa 14.10.2011 (300 deti, 150 rozv. manželka), takisto 450 eur zo dňa 18.11.2011, 450 eur zo dňa 9.12.2011, 450 eur zo dňa 20.1.2012, 450 eur zo dňa 17.2.2012, 450 eur zo dňa 16.3.2012, 450 eur zo dňa 13.4.2012, 450 eur zo dňa 18.5.2012, 450 eur zo dňa 22.6.2012, 450 eur zo dňa 23.7.2012, 450 eur zo dňa 17.8.2012, 450 eur zo dňa 14.9.2012, 200 eur zo dňa 29.9.2011, 450 eur zo dňa 22.10.2012, 450 eur zo dňa 23.11.2012, 450 eur zo dňa 10.12.2012, 450 eur zo dňa 11.1.2013, 450 eur zo dňa 14.2.2013, 450 eur zo dňa 27.3.2013, 450 eur zo dňa 30.4.2013, 450 eur zo dňa 16.5.2013, 450 eur zo dňa 28.6.2013, 600 eur zo dňa 27.7.2013, 450 eur zo dňa 8.8.2013, 450 eur zo dňa 10.9.2013, 450 eur zo dňa 10.10.2013, 330 eur zo dňa 11.11.2013 (300 deti, 30 výživné na manželku), 330 eur zo dňa 10.12.2013 (30 výživné ex, 300 výživné deti), 85 eur zo dňa 10.1.2014 (výž. 255 preplatok, doplatok 85 k 330), 800 eur zo dňa 10.2.2014 (doplatok + bežné výživné), 450 eur zo dňa 10.3.2014, 450 eur zo dňa 9.4.2014, 450 eur zo dňa 10.5.2014, 450 eur zo dňa 9.6.2014, 450 eur zo dňa 3.7.2014 (300 deti, 150 rozv. manželka), 450 eur zo dňa 10.8.2014 (300 deti, 150 rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.9.2014, 150 eur zo dňa 10.9.2014 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.10.2014, 150 eur zo dňa 10.10.2014 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.11.2014, 150 eur zo dňa 10.11.2014 (rozv. manželka), 450 eur zo dňa 10.12.2014 (300 deti, 150 rozv. manželka), 300 eur zo dňa 9.1.2015, 150 eur zo dňa 9.1.2015 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 9.2.2015, 150 eur zo dňa 9.2.2015 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.3.2015, 300 eur zo dňa 10.4.2015, 300 eur zo dňa 10.5.2015, 300 eur zo dňa 10.6.2015, 300 eur zo dňa 10.7.2015, 300 eur zo dňa 10.8.2015, 150 eur zo dňa 10.8.2015 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.9.2015, 150 eur zo dňa 10.9.2015 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.10.2015, 150 eur zo dňa 10.10.2015 (rozv. manželka), 300 eur zo dňa 10.11.2015, 300 eur zo dňa 10.12.2015, 300 eur zo dňa 10.1.2016.

Matka mal. oprávnených sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadrila listom zo dňa 3.11.2015, kde uviedla nasledovné skutočnosti. Zameškané výživné na mal. K. vo výške 400 eur a mal. J. vo výške 200 eur bolo povinným uhradené dňa 22.7.2013, teda už v rámci exekučného konania. Táto platba vo výške 600 eur však povinným nebola bližšie špecifikovaná, ale dňa 29.7.2013 sa povinný telefonicky vyjadril L.- pracovníčke exekútorského úradu, že sa týka exekúcie na mal. deti a tak bola pripísaná súdnym exekútorom k exekúcii EX 161/13. Ako dôkaz predložila ftc. Uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/1134/2013-318 a upozornila na stranu 5, druhý odsek. Povinný platil

výživné od 1.5.2013 pokiaľ neprevzal upovedomenia nasledovne: 16.5.2013, 28.6.2013, 22.7.2013, oneskorene. Po prevzatí upovedomenia uhrádzal platby do 10. dňa v mesiaci okrem 11.11.2013. Ku dňu vyjadrenia ostáva uhradiť sumu 95 eur. Táto vznikla tým, že dňa 10.1.2014 uhradil povinný 85 eur. Platby nešpecifikoval a posielal ich spoločne (dôkaz čl. 69 výpisy z banky od povinného v spise). Daná suma bola rozdelená na 30 eur na manželku a na mal. deti 55 eur z celkovej sumy 300 eur, pričom povinnému vznikol nedoplatok v sume 245 eur. Preto keď povinný dňa 10.2.2014 poukázal sumu 800 eur (dôkaz čl. 70 výpis z banky) s poznámkou výživné + doplatok, súdny exekútor rozdelil túto sumu a 450 eur pripočítal na deti k EX 161/13. Teda 300 eur bolo výživné za marec a 150 eur na úhradu nedoplatku v sume 245 eur (245- 150= 95 eur). Momentálne platí výživné pravidelne, stále má zameškanú sumu 95 eur a trovy exekúcie. Povinný započítava platby na manželku a na deti spoločne a dokonca pripočítava aj rodinné prídavky, ktoré poberal zo zahraničia. Vyjadruje sa a koná zmätočne. Nepredpokladá, že povinný bude uhrádzať výživné dobrovoľne a pravidelne. Konkrétne chce poukázať na obdobie, kedy sa nevedla exekúcia v roku 2011, uhradil povinný výživné pravidelne a na čas trikrát a to 8.4.2011, 3.6.2011 a 9.12.2011. Za rok 2012 iba jedenkrát a to 10.12.2012. V roku 2013 v dátumoch 10.1.2013, 14.2.2013, 27.3.2013, 30.4.2013, 16.5.2013, 28.6.2013 a 22.7.2013. Má za preukázané, že pokiaľ sa súdnym exekútorom nevedla exekúcia pre maloleté deti, povinný uhrádzal výživné, ako si spomenul. Nie je splnená podmienka podľa § 80 Exekučného poriadku, že exekúcia sa vedie len pre bežné výživné, nie je uhradené zameškané výživné vo výške 95 eur a podľa informácií z exekútorskeho spisu neboli zaplatené ani trovy exekúcie. Ak by plnil povinnosť dobrovoľne a včas, dnes by nebol dlh na výživnom. Mal by zriadený bankový účet a trvalý príkaz. Nevyhýbal by sa polícii a nezatajoval vodičský preukaz, nejazdil by bez vodičského preukazu. Vzhľadom na vyššie spomenuté skutočnosti nie je dôvod na zastavenie exekúcie. Zároveň priložila výpis výživného a ftc. Uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/1134/2013-318 zo dňa 22.10.2015.

Vo vyjadrení zo dňa 9.11.2015 povinný uviedol, že zameškané výživné na mal. K. od 1.3.2013 do 30.4.2013 vo výške 400 eur nikdy nevzniklo, 200 eur za mesiac marec 2013 bolo zaplatené 14.2.2013 a za mesiac apríl bolo zaplatené 27.3.2013. Zameškané výživné na mal. J. od 1.3.2013 do 30.4.2013 vo výške 200 eur nikdy nevzniklo, 100 eur na výživné za mesiac marec 2013 bolo zaplatené dňa 14.2.2013 a za mesiac apríl 2013 bolo zaplatené dňa 27.3.2013. Súdnemu exekútorovi dňa 25.7.2013 priamym vkladom odoslal na jeho účet sumu 176,12 eura, súdny exekútor túto sumu rozúčtoval v prospech oprávnených sumu 33,92 eura a 142,12 eura na trovy exekúcie. Pravidelne plní vyživovaciu povinnosť na mal. deti, ako aj bývalú manželku, celkovo vo výške 450 eur mesačne, pravidelne platí poplatky za vodné a stočné, za odber elektriny, odvody do Všeobecnej zdravotnej poisťovne, na vlastné náklady spláca splátku hypotekárneho úveru vo výške po 657,07 eura. Povinný taktiež predložil ftc. dokladov o úhrade sumy vo 177,12 eura zo dňa 25.7.2013 na účet súdneho exekútora, list od súdneho exekútora zo dňa 25.3.2014 potvrdzujúci skutočnosť, že táto suma bola rozúčtovaná tak, že 33,92 eura išlo pre oprávnených a 142,20 eura na trovy exekúcie, ftc. dokladov o splátkach úveru zo dňa 5.4.2014 vo výške 13,56 eura, 10.4.2014 vo výške 651,80 eura, 10.4.2014 vo výške 657,07 eura, oznámenie o ukončení splácania úveru zo dňa 10.4.2014, ftc. dokladu o úhrade zdravotného poistenia zo dňa 17.8.2015 vo výške 115,36 eura za mesiace 6/2015 a 7/2015, o úhrade vodného a stočného zo dňa 17.8.2015 vo výške 54,76 eura, o úhrade inkasa za obdobie 8/15 vo výške 63,14 eura a 9/15 vo výške 63,14 eura.

Vo vyjadrení zo dňa 30.10.2015 povinný uviedol, že výživné si od začiatku plní riadne podľa svojich možností a schopností, aj keď suma, ktorá mu bola určená spolu s výživným na rozvedenú manželku, predstavovala a aj predstavuje pre neho na základe jeho nestáleho a často nedostatočného príjmu veľkú finančnú záťaž, s ktorou mu musí pomáhať aj jeho rodina. Napriek tomu sa súdu, pracovníkom policajného zboru, kde dala na neho pani Svitková oznámenie dňa 29.9.2011 a aj jej za zameškané výživné opakovane ospravedlnil. Matka mal. oprávnených ďalej uvádza, že exekúcia sa týka zameškaného výživného a bežného výživného za rok 2013, jemu však súdny exekútor Mgr. Bernard Janík odoslal informácie a takisto ho aj osobne informovali pracovníčky exekútorskeho úradu, že sa jedná o zameškané výživné ešte z roku 2011 a to z toho dôvodu, že si pani R. rozdelila ním odoslanú sumu na jej účet (odosielal celé čiastky spolu) podľa svojej potreby, pričom nebrala do úvahy výslednú sumu, ktorá sedela a sedí s rozhodnutím súdu. Ak by sa predsa len jednalo o rok 2013, konkrétne obdobie od 1.3.2013 do 10.4.2013 ako uvádza pani R. výživné na dcéru K. na mesiac marec 2013 v sume 200 eur bolo zaplatené 14.2.2013, na mesiac apríl v sume 200 eur bolo zaplatené 27.3.2013 a na mesiac máj v sume 200 eur bolo zaplatené 30.4.2013. výživné na syna J. v sume 100 eur na mesiac marec 2013 bolo zaplatené 14.2.2013, na mesiac apríl v sume 100 eur 27.3.2013 a na mesiac máj v sume 100 eur bolo zaplatené 30.4.2013. Exekúcia začal 14.6.2013, kedy všetky

tieto čiastky boli uhradené, takže v tomto prípade exekúcia bola a je bezpredmetná. Okrem toho dostal vyrozumienie, od Mgr. Janíka, pani R., aj pracovníčkovi exekútorského úradu, že sa jedná o výživné za obdobie z roku 2011 a vložil dňa 22.7.2013, potom, ako prevzal doporučený list o začatí exekúcie, na účet pani R. ďalšiu sumu 150 eur, pretože nemal pri sebe doklady o platbách a kvôli veľkému časovému odstupu od roku 2011 si najskôr nebol istý, či tam nejaká suma nechýba. Po sčítaní všetkých platieb však zistil, že vo výživnom na maloleté deti nie sú žiadne nedoplatky, tým pádom vznikol preplatok a dokonca bol v preplatku vo výživnom na rozvedenú manželku už v období začatia exekúcie. O týchto skutočnostiach informoval Mgr. Janíka aj pracovníčky jeho exekútorského úradu, oni však napriek tomu, že uhradil aj trovy exekúcie, naďalej viedli exekúciu. Keď volal do exekútorského úradu Mgr. Janíka tvrdil pracovníčkam exekútorského úradu, že je neoprávnená, pretože nie je nikomu nič dlžný, povedali mu, že matka mal, oprávnených trvá na exekúcii a ona uvádza iné sumy ako on. Pani R. pritom uvádza nepravdivé informácie, mieša sumy za výživné na deti so sumami výživného na ňu, ktoré posielala na jej osobný účet a tým pádom tvrdí, že exekúcia je oprávnená. Aby to bolo ešte nejasnejšie, využila jeho neopatrnosť pri vkladoch na jej účet a zneužila poznámky k vkladom, pričom si na to zo začiatku nedával pozor, nikdy by ma nenapadlo, že ešte aj toto môže zneužiť, pritom všetky sumy sedia a on nie je nikomu nič dlžný. Pani R. trvala aj na tom, aby Mgr. Bernard Janík v exekučnom konaní zablokoval dom, ktorý je stále vecou BSM a takisto mu odobral vodičský preukaz, lebo si je vedomá toho, že bez neho si len veľmi ťažko môže nájsť prácu, o čom ho informovali pracovníčky exekútorského úradu. O skutočnostiach zadržovania jeho vodičského preukazu píše vo svojom vyjadrení. Pritom OS v Prievidzi žiadala o zrušenie tohto príkazu, ale nevyhoveli mu, následne podával sťažnosť na SKE, MV SR a písal sťažnosť verejnej ochrankyni práv. Vyrozumenia boli také, že o všetkom rozhoduje napokon súd. Pani R. ho pritom na základe veľkého časového obdobia, ktoré kvôli exekučnému konaniu, pri ktorom mu Mgr. Bernard Janík zablokoval účet, dom v BSM, odobral mu vodičský preukaz, narúša do obrovskej miery jeho osobný aj pracovný život. Obmedzuje ho vo vykonávaní akejkoľvek činnosti a teda aj v platbe výživného, s ktorým mu musí v tomto ťažkom období pomáhať jeho rodina. Spolu s Mgr. Janíkom pani R. pritom neustále telefonovala jeho blízkym až do podania sťažnosti na SKE, a to konkrétne jeho bratovi E. a bratovi Y., aby mu on, alebo jeho rodina prišli uhradiť trovy 5 600 eur, ktoré si po roku vedenia exekúcie vypočítali. Mgr. Janík kontaktoval aj Y., majiteľa OMV, ktoré mu predal ešte v roku 2012, no nedošlo medzitým k prepisu, pretože auto mu splácal po malých čiastkach (v období exekúcie to nie je ani možné) a Mgr. Janík na neho vyvíjal nátlak s tým, že auto nie je jeho a má mu ho odovzdať. Pani R. pritom na neho podáva od rozvodu ich manželstva neustále trestné oznámenia, jej správanie a konanie je voči jeho osobe a jeho blízkym len deštruktívne s úmyslom neustále škodiť jemu a jeho rodine. Trvá a bude trvať na tom, aby platila exekučné trovy, pretože exekúcia bola neopodstatnená. O uvedených skutočnostiach povinný predložil aj čestné vyhlásenia a to svoje zo dňa 30.10.2015, H. zo dňa 4.11.2015, Y. zo dňa 5.11.2015, Y. zo dňa 4.11.2015.

Podľa vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 10.9.2014 a 27.10.2015 mal povinný od 1.3.2013 do 10.9.2014 zaplatiť zameškané výživné na obe mal. deti spolu vo výške 5 700 eur, avšak uhradil len sumu vo výške 5 605 eur, povinný teda ešte neuhradil výživné vo výške 95 eur, čo súdny exekútor aj zdokladoval výpisom. Súdny exekútor však nevie určiť, na ktoré mal. dieťa nie je toto výživné uhradené. Trovy exekúcie oprávneného vo výške 33,92 eura uhradil povinný dňa 25.7.2013 a trovy exekúcie súdneho exekútora uhradil len čiastočne dňa 25.7.2013 vo výške 142,20 eura. Na trovy exekúcie je potrebné uhradiť ešte sumu 1 253,57 eura.

Podľa § 57 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6b)
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,

j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.

l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,

m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 80 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Vychádzajúc z obsahu písomných podaní a citovaných ustanovení Exekučného poriadku súd posúdil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný a preto ho zamietol z nasledujúcich dôvodov. Taktiež je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že toto konanie sa týka vymáhania výživného na obe mal. deti od 1.3.2013, súd sa otázkou výživného na mal. deti pred týmto dátumom a výživným na rozvedenú manželku v tomto konaní nebude zaoberať.

Z predložených dokladov, vyjadrení a rozpisu súdneho exekútora má súd preukázané, že povinný v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie platil výživné na mal. deti nasledovne: 300 eur dňa 27.3.2013, 300 eur dňa 30.4.2013, 300 eur dňa 16.5.2013, 300 eur dňa 28.6.2013 a 600 eur dňa 27.7.2013. Táto úhrada bola podľa vyjadrení matky mal. oprávnených, súdneho exekútora čl. 269, výpisu súdneho exekútora, úradného záznamu súdneho exekútora zo dňa 29.7.2013 na čl. 270, čestného prehlásenia L. zo dňa 4.9.2015 na čl. 271 a listu zo dňa 11.7.2014 na čl. 281, použitá celá na úhradu výživného na mal. deti, čím vznikol preplatok vo výške 300 eur. V novembri prišla platba až 11.11.2013, teda nie do 10. dňa v mesiaci a preto súdny exekútor započítal vzniknutý preplatok na výživné za mesiac november 2013 a následne platba, ktorá prišla 11.11.2013, bola započítaná už na mesiac december tak, ako to malo byť podľa exekučného titulu, do 10. dňa kalendárneho mesiaca, vždy mesačne vopred.

Ďalej uhradil 300 eur dňa 8.8.2013, 300 eur dňa 10.9.2013, 300 eur dňa 10.10.2013, 300 eur dňa 11.11.2013, 300 eur dňa 10.12.2013 a 55 eur dňa 10.1.2014. K tomu súd uvádza, že z dokladov o úhrade, vyjadrenia matky mal. oprávnených, výpisu súdneho exekútora a zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.8.2015 v konaní 9Er/1134/2013 vyplýva, že povinný dňa 10.1.2014 uhradil platbu vo výške 85 eur (výž. 255 preplatok, doplatok 85 k 330), ktorá bola použitá vo výške 55 eur na výživné na mal. deti a 30 eur na výživné na bývalú manželku. Tým mu vznikol nedoplatok vo výške 245 eur. Uvedené vyplýva aj z úradného záznamu súdneho exekútora zo dňa 13.1.2014 na čl. 257.

Dňa 10.2.2014 uhradil sumu vo výške 800 eur (výživné + doplatok), a preto súdny exekútor rozdelil túto sumu tak, že 450 eur poukázal na výživné na deti (z toho 300 eur bežné výživné a 150 eur na úhradu vzniknutého nedoplatku, ktorý bol vo výške 245 eur) a 350 eur na úhradu výživného na bývalú manželku. Uvedené vyplýva z výpisu súdneho exekútora, vyjadrenia matky mal. oprávnených, dokladu o úhrade doloženom oprávnenou na čl. 283 a zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.8.2015 v konaní 9Er/1134/2013. Na základe uvedeného vznikol povinnému nedoplatok vo výške 95 eur (245 - 150), ktorý nebol do dnešného dňa uhradený.

Ďalej uhradil dňa 300 eur dňa 10.3.2014, 300 eur dňa 9.4.2014, 300 eur dňa 10.5.2014, 300 eur zo dňa 9.6.2014, 300 eur dňa 3.7.2014, 300 eur dňa 10.8.2014, 300 eur dňa 10.9.2014, 300 eur dňa 10.10.2014, 300 eur dňa 10.11.2014, 300 eur dňa 10.12.2014, 300 eur dňa 9.1.2015, 300 eur dňa 9.2.2015, 300 eur dňa 10.3.2015, 300 eur dňa 10.4.2015, 300 eur dňa 10.5.2015, 300 eur dňa 10.6.2015, 300 eur

dňa 10.7.2015, 300 eur dňa 10.8.2015, 300 eur dňa 10.9.2015, 300 eur dňa 10.10.2015, 300 eur dňa 10.11.2015, 300 eur dňa 10.12.2015, 300 eur dňa 10.1.2016.

Z dôvodu úhrady pohľadávky zameškaného výživného by bolo možné zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku. Avšak uvedené by bolo možné len v prípade, pokiaľ by povinný uhradil pohľadávku ešte pre začatím exekučného konania, teda pred podaním návrhu súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku).

To sa však v tomto prípade nestalo. V mesiaci marec 2013 uhradil výživné vo výške 300 eur až dňa 27.3.2013, teda po začatí exekučného konania, ktoré sa v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začalo dňa 18.3.2013 a nie 18.2.2013, ako uvádza nesprávna pečiatka súdneho exekútora. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný dňa 18.3.2013. V mesiaci apríl 2013 uhradil výživné vo výške 300 eur až dňa 30.4.2013. Sám povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uznáva, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie platil výživné oneskorene. Úhradu pohľadávky po začatí exekučného konania už nie je možné považovať za dobrovoľné plnenie a toto plnenie sa už považuje za plnenie v rámci exekučného konania. V časti uhradenej časti pohľadávky je súdny exekútor povinný upustiť od vykonania exekúcie v zmysle § 46 ods. 8 Exekučného poriadku a pokračovať vo výkone exekúcie pre zvyšnú časť pohľadávky. Návrh na vykonanie exekúcie bol však podaný dôvodne, nakoľko povinný platil výživné v čase podania návrhu oneskorene a začal ho uhrádzať v plnej výške pravidelne v stanovenom termíne splatnosti až po začatí exekučného konania.

Pre zastavenie exekúcie v zmysle § 80 Exekučného poriadku nie je splnený predpoklad, že exekúcia sa vedie už len pre bežné výživné, nakoľko povinný ešte neuhradil zameškané výživné na obe mal. deti spolu vo výške 95 eur. Taktiež nie je splnený ani druhý predpoklad pre zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia, t.j. že existujú skutočnosti opodstatňujúce záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne a pravidelne. Žiadne takéto skutočnosti neboli povinným preukázané. Z predložených dokladov vyplýva, že povinný neuhrádzal výživné vždy v plnej výške dobrovoľne a pravidelne v stanovenom termíne splatnosti. Povinný začal platiť výživné pravidelne v plnej výške až po začatí exekučného konania, teda až v rámci výkonu exekúcie. Povinný vo svojom návrhu len sľubuje že svoju povinnosť bude aj naďalej v stanovenej výške a určenom termíne plniť dobrovoľne. To však za žiadnych okolností nemožno považovať za preukázanie týchto skutočností. Takou skutočnosťou by bolo napríklad preukázanie zriadenia trvalého príkazu povinným. Pri posudzovaní splnenia tohto predpokladu súd berie do úvahy celkové správanie povinného, jeho snahu o splatenie dlhu, súčinnosť poskytovanú v exekučnom konaní a v neposlednom rade aj plnenie jeho ďalších platobných povinností. Z elektronického registra má taktiež súd preukázané, že voči povinnému sa vedie aj konanie pod sp.zn. 9Er/1134/2013, kde je oprávneným matka mal. oprávnených v tomto konaní, ktoré sa vedie pre vymoženie výživného na rozvedeného manžela, čo tiež preukazuje skutočnosť, že si povinný neplní aj iné platobné povinnosti.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.12.2010 a vykonateľnosť dňa 11.12.2010, bol povinný zaviazaný platiť na výživu mal. K. K. sumou 200 eur a na mal. J. K. sumou 100 eur mesačne vždy vopred najneskôr do 10. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky a to počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvod manželstva. V zmysle § 76 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Povinný si musí byť vedomý, že ide o pravidelne opakujúcu sa dávku, ktorej splátky sú zročné vždy na mesiac dopredu a povinný je ich povinný platiť k rukám matky a že v tomto prípade ide o výkon exekúcie nielen pre zameškané výživné, ale aj pre bežné výživné do budúcnosti.

Povinný taktiež ešte neuhradil trovy exekúcie. Tie podľa vyjadrení súdneho exekútora zo dňa 10.9.2014 a 27.10.2015 a preloženého dokladu o úhrade sumy vo výške 177,12 eura zo dňa 25.7.2013 boli uhradené len čiastočne. Na trovy exekúcie je potrebné uhradiť ešte sumu 1 253,57 eura. Pokiaľ ich povinný neuhradí, súdny exekútor je oprávnený ich vymôcť niektorým zo spôsobov uvedených v § 63 ods. 1 Exekučného poriadku (§ 200 ods. 3 Exekučného poriadku).

Povinný neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Povinný neuviedol ani žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre

zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1,2, § 80 Exekučného poriadku a ani súdu nie je známy žiadny dôvod uvedený v § 57 ods. 1,2, § 80 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená.

Podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Podľa § 56 ods. 3 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.

Podľa § 56 ods. 4 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov. 6a) Súd rozhodne o odklade do 30 dní od podania návrhu.

Rozhodujúc o odklade exekúcie súd konštatuje, že povinný neodôvodnil podaný návrh žiadnou zo zákona ustanovených skutočností, pre ktoré by mohol súd jeho návrhu vyhovieť.

Povinný nepožiadaval o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov prechodného charakteru podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, ani preto že by išlo o cudzie rozhodnutie a v štáte, v ktorom bolo vydané, by toto rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom, a to až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku. Dôvodom návrhu na odklad nie je ani situácia, že by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov. Povinný svoj návrh odôvodnil len tým, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená z dôvodu úhrady pohľadávky.

So záverom povinného sa súd nestotožňuje, pretože o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie rozhoduje po predchádzajúcom preverení stavu exekúcie, vyjadrení sa oprávnenej a súdneho exekútora k exekúcií, z ktorých vyjadrení vyplýva, že povinný má naďalej nedoplatok na výživnom na maloleté deti, trovy exekúcie uhradil čiastočne, teda exekúcia sa vedie dôvodne. Samotné podanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie ešte nezakladá predpoklad, že exekúcia bude zastavená, a teda je tu dôvod pre povolenie odkladu podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa začala dôvodne, nakoľko sa povinný dostal so svojou pohľadávkou do omeškania, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia sa naďalej vedie na podklade exekučného titulu, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť nebola spochybnená.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s návrhom povinného na odklad exekúcie boli zamietnuté.

Poučenie:

Proti výroku o zastavení exekúcie je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Proti výroku o odklade exekúcie nie je prípustné odvolanie (§ 56 ods. 8 Exekučného poriadku).